

DRET A L'AUTODETERMINACIÓ

Acte sobre “Tarragona decideix”. 10 de setembre de 2013. Camp de Mart de Tarragona

Catalunya és una nació i, com totes les nacions, un dels drets fonamentals que té és el dret a l'autodeterminació.

Que Catalunya és una nació ho afirmen clarament i rotundament els Bisbes de Catalunya en el document “Arrels cristianes de Catalunya”, d'ara fa més de 25 anys. Amb una fórmula, que sembla ben bé notarial, diuen: *donem fe de la realitat nacional de Catalunya, afaiçonada al llarg de mil anys d'història i també reclamem per a ella l'aplicació de la doctrina del magisteri eclesial* (Arrels cristianes de Catalunya. Barcelona: Editorial Claret, 1994, pàg. 10-11). Aquest document va ser incorporat a les Resolucions del Concili Provincial Tarraconense de 1995, aprovades per Roma el 1996.

La Doctrina Social de l'Església afirma el *dret d'autodeterminació de cada poble* i ho afirma com un *dret fonamental* (Compendi de Doctrina Social de l'Església, n. 157).

Per tant la nació catalana té el dret fonamental a l'autodeterminació.

Els drets fonamentals no els ha de concedir cap legislació positiva. Els drets fonamentals són anteriors. Amb paraules del papa Joan XXIII, a l'Encíclica “La Pau a la Terra” (n. 7 i 72) els drets fonamentals són *universals, inviolables i inalienables*. I *s'atribueix als poders públics la comesa preeminent de reconèixer, respectar, harmonitzar, tutelar i promoure els drets i deures dels ciutadans*.

Els drets fonamentals són anteriors al fet polític, ben entès, i són la base de tot l'edifici de la societat. Per això en la defensa dels drets fonamentals ens hi hem de trobar tots. També l'Església té l'obligació de defensar-los. Per fer la defensa que faig ningú em pot dir que faig política. Més enllà dels drets fonamentals hi entra la diversitat d'opcions, ara sí, polítiques en el ben entès del que li és propi. Per això l'Església, com a institució religiosa si bé té el deure de defensar els drets fonamentals, com el dret a l'autodeterminació, no ha d'entrar en la diversitat d'opcions polítiques legítimes en el camp de la democràcia. Fins i tot hi pot haver diferències en el com i el quan de l'exercici dels drets fonamentals. Però això no pot suposar mai negar-los. Ningú pot negar-nos que tenim el dret a l'autodeterminació com el té qualsevol nació del món. Més enllà d'això que cada u defensi les opcions que cregui millors al servei del bé comú.

I acabo amb una frase atribuïda a Gandhi que ve a dir que quan se sap de quina part està la justícia, voler aparentar ser neutral es converteix en una injustícia.